

D. D.

THESES MISCELLANÆ,

QVAS

Consensu AMPLISS. FACULT. PHILOS. In
Regia Academia Aboënsi,

Publico examini modeste submittunt,

A U C T O R

ANDREAS WETTERBLAD,

Philos. Magist.

Et

Respondens,

ISRAEL ÆIMELÆUS,

Oþrobotniensis.

Die 9. Martii, Anni 1745.

Loco Horisqve convetis.

A B O Å,

Excud. JOH. KIÆMPE, Reg. Acad. Typ.

90.

D.D.
THESES
MISCELLANAE.

Ques

Verulaminis de Augm. Scient. lib. II, c. V.

IN historia antiquiora quæque incerta, recentiora periculo obnoxia reperiuntur.

ISRAEL FIMELIUS,

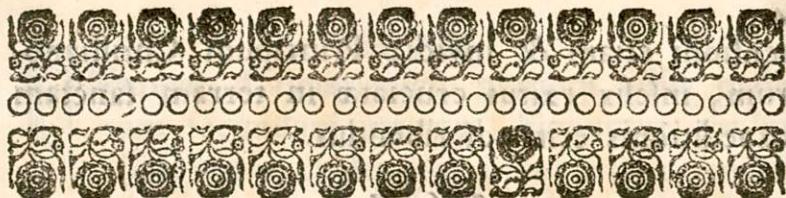
Olympeius.

Die 8. Martii Anni 1742.

Iooo Horaeoue souleatis.

A B O E.

Ex quo Ioh. KEMPE, Reg. Acad. Taf.

*H*audiuio, ne dicunt Hibiscica, & Petriani
eo Capitulo, dicitur, ut iuramentum
debet auctoritate cœxi tenui
yodis pugnare. 1428. & obo
Thef. I.

Religio, quo demum cunque nomine ve-
niat, quæ sanæ ratione & contraria,
pro vera haud quaquam erit censenda.

Thef. II.
Actiones malas religionis coloribus suilline-
re, est in DEUM blasphemum, & eo,
qui Christo nomen dedit, indignum.

Thef. III.
Quæcunque historia veritate non fulcitur,
non historiæ, sed fabulæ, ne dicam men-
daciæ nomine est digna; Historici enim finis
primarius esse deber veritas.

Thef. IV.
Non viribus duntaxat Turcarum, sed dis-
sem.

4
tensioni etiam & invidiæ Principum Christianorum, infelix exitus cruciatæ in terram sanctam expeditionis erit adscribendus.

Thes. V.

Inquisitio, ut dicitur, Hispanica, a Ferdinando Chatolico, qui Hispaniam ad summum, quod vidit, evexit fastigium, anno, ut Puffendorfio & Bosueto placeat, 1478. alii vero 1507. instituta, patam veræ politiæ, quam revelationi est contraria.

Thes. VI.

Si tyrannidem exceperis, Johannes Basilides, ejus nominis secundus, Magnus Molcovitæ rum Dux, non ultimum sane inter Principes locum mereri videtur.

Thes. VII.

Documentorum antiquissima concernentium tempora deplorandum licet experiamur defecum; non tamen omnes, quæ de priscis seculis concipiuntur, opiniones spernendæ sunt, certe in quantum cum probabili veritate congruant.

Thes. VIII.

Theſ. VIII.

Unionem Calmariensem plurimum fuſſe malorum fecundam matrem, loquuntur totus ſu- nestæ Svecorum clades, tot innocentium cædes, & protulſus innumerorum ſere ſangvis.

Theſ. IX.

Variæ ſunt variorum de nominis Finniæ derivatione opiniones; aliis placet illud deducere a priſco, apud Finnos frequenter uſitato, vocabulo *Venno*; aliis a Suecorum *fjn*, quaſi amœna & pulera terra; aliis a Svethico *finna*, invenire, aliis a *fiendeland*, terra hostili; aliis a *Fennioto*, Finlandia quondam rege, quem non nulli *Fenniothi* dictum putant; aliis denique ab Hebræorum *angus*, *angulus*. Illo vero optime rem tetigisse judicamus, qui originem nominis a depressionibus ac paludosis locis, *veneden* antiquitus dicit, trahunt. Hæc autem originem debere Gothico *Fen* existimus, vid. *Herv. Sag.* cap. *VII*, quod, vertente *Verelio*, paludes significat; id ipsum non multum recedit ab Hebræorum *angus*, *cœnum*, *latum*, vid. *Rudb. Specim. ejus ling. Goth.* p. 43.

Theſ.

Pace illorum, quorum operam in antiquitatibus patriæ eruendis veneramur, dicere licet, nobis quidem videri varias esse rationes prohibentes, ne eis adſentiamur, qui gentem Finnicam atque Lapponicam unius esse ejusdemque originis statuant. Potiora nos diſſuadentia argumenta ſunt, diversitas linguae gentis utriusque, diversitas ſtaturæ, diversus denique vivendi modus.

Tanta exiſtente Finnos inter & Lappones differentia, quantum theſi proxime p̄cedente indicavimus, iudicent alii, an validis nitatur fulcris adſertio Viri, de patria immortalliter meriti, nec ne? Finnos ſcilicet, ex decem oriente abductis tribubus, quorum mentio fit Eldræ lib. IV c. XIII. 40. ortum ducere. Si ponendum, alterutram gentem memoratis tribubus originem debere, hoc Lapponibus potius, quam Finnis competit; cum in priorum institutis multo plura priſcorum rituum Hebreorum vestigia, quam apud Finnos reperiantur.

Theſ. XII.

Argumentis non temere contemnendis ini-
nit videntur, qui Finnos, si non primos
cenſendos, saltim inter primos referendos esse,
terrarum borealium incolas atque habitatores
autument.

Theſ. XIII.

Quamdiu Finlandia idoleolatriæ tenebris in-
voluta jacuit, non unum ſolum modo,
fed plura, incolas veneratos fuſſe numina, do-
cent pauez, quæ ſuperſunt, rerum antiquarum
memoriaz.

Theſ. XIV.

Unno tempore eodemque ſub Suethiz Re-
gium potestate redactas eſſe omnes Finlan-
diaz provincias, ut credamus non ſinunt historiae,

Theſ. XV.

Viguit in Regno Suio-Gothico per ſeculum,
& quod excurrit, religio Christina; at
antequam ſceptra teneret Ericus IX. nulla, quan-
tum quidem nobis conſtat, facta eſt gentis Fin-
nicæ ad verum DEUM converſio.

Theſ. XVI.

Annalium quidem monumenta mentionem
fa.

faciunt subjugatæ , a quibusdam antiquioribus
Svetiæ Regib[us], aliquoties Finlandiæ; verum
isdem recentibus aliquas huc missas fuisse co-
lonias, non possumus non adstruere, Svecos ,
qui per Finlandiam degunt, ante tempora lau-
dati Erici IX, non accessisse. In nostræ senten-
tiæ robur additis, nulla apud nos reperiri
saxorum Runicorum nec tumulorum sepulcrali-
um vestigia.

Thes. XVII.

Svetiæ Regem Ericum IX. Sanctum dictum,
quem male informatus adserit Lucas de
Linda, in Finlandia nostra obiisse, expeditio-
nem Finlandicam, medio Seculi duodecimi , o-
pe S. Henrici, non unice religionis zelo, sed
ratione quoque status ductum, suscepisse, non
abs te existimamus.

Thes. XVIII.

Erici cum successu præcepta Grammatices
linguæ Svecanæ traditurum, in interiore
linguæ indolem & recentioris & antiquioris
xvi, inquirere oportet.

S. D. G.

